

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Poznaniu wyrokiem z dnia 22 grudnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt XVI K 210/14 uznał oskarżonego M. S. (1) za winnego popełnienia w ramach ciągu, określonego w art. 91§1 k.k., przestępstw z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 286§1 k.k., polegających na tym, że:

I. w okresie od 11 czerwca do 27 lipca 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Spółkę Cywilną (...) z siedzibą w C. w postaci wykonanych usług transportowych na łączną kwotę 170.271,61 zł, na którą składają się następujące usługi transportowe:

- 11.06.2010 r. transport mebli ze S. do L. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 17.06.2010 r. na kwotę 9133,34 zł,
- 18.06.2010 r. transport mebli z R. do S. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 25.06.2010 r. na kwotę 9093,83 zł,
- 25.06.2010 r. transport mebli ze S. do L. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 30.06.2010 r. na kwotę 9244,08 zł,
- 28.06.2010 r. transport mebli ze S. do L. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 02.07.2010 r. na kwotę 9538,11 zł,
- 02.07.2010 r. transport mebli ze S. do L. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 07.07.2010 r. na kwotę 9253,68 zł,
- 09.07.2010 r. transport mebli ze S. do L. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 23.07.2010 r. na kwotę 9094,05 zł,
- 19.07.2010 r. transport mebli ze S. do L. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 23.07.2010 r. na kwotę 9566,85 zł,
- 19.07.2010 r. transport mebli ze S. do L. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 23.07.2010 r. na kwotę 9566,85 zł,
- 19.07.2010 r. transport mebli ze S. do V. we Francji zawarty w zestawieniu faktury zbiorczej vat numer 22/07/2010 z dnia 29.07.2010 r. o wartości usługi 9818,61 zł
- 20.07.2010 r. transport mebli ze S. do V. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 24.07.2010 r. na kwotę 9811,71 zł,
- 20.07.2010 r. transport mebli ze S. do V. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 29.07.2010 r. na kwotę 9811,71 zł,
- 23.07.2010 r. transport mebli ze S. do L. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 29.07.2010 r. na kwotę 9418,73 zł,
- 23.07.2010 r. transport mebli ze S. do L. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 29.07.2010 r. na kwotę 9417,73 zł,

- 23.07.2010r. transport mebli ze S. do L. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 29.07.2010 r. na kwotę 9071,72 zł,

- 26.07.2010r. transport mebli ze S. do V. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 29.07.2010 r. na kwotę 9875,17 zł,

- 26.07.2010r. transport mebli ze S. do L. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 29.07.2010 r. na kwotę 9381,41 zł,

- 26.07.2010r. transport mebli ze S. do V. we Francji zawarty w zestawieniu faktury zbiorczej vat numer 22/07/2010 z dnia 29.07.2010 r. o wartości usługi 9628,29 zł,

- 27.07.2010r. transport mebli ze S. do V. we Francji zawarty w zestawieniu faktury zbiorczej vat numer 22/07/2010 z dnia 29.07.2010 r. o wartości usługi 9545,74 zł,

za które następnie nie zapłacił;

II. w okresie od 07 czerwca do 09 sierpnia 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) z siedzibą w Z. w postaci wykonanych usług transportowych na łączną kwotę 26.270,07 zł, na którą składają się następujące usługi transportowe:

- 06.07.2010r. transport mebli z R. do L. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 12.07.2010 r. na kwotę 9278,53 zł,

- 09.08.2010r. transport mebli z M. do Y. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 13.08.2010 r. na kwotę 7782,82 zł,

- 09.08.2010r. transport mebli z M. do S. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 13.08.2010 r. na kwotę 9208,72 zł,

za które następnie nie zapłacił;

III. w okresie od 14 czerwca do 05 lipca 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z siedzibą w B. w postaci wykonanych usług transportowych na łączną kwotę 37.364,51 zł, na którą składają się następujące usługi transportowe:

- 14.06.2010 r. transport mebli z R. do S. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 16.06.2010 r. na kwotę 6238,63 zł,

- 14.06.2010r. transport mebli z R. do S. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 16.06.2010 r. na kwotę 6238,63 zł,

- 21.06.2010r. transport mebli z R. do S. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 23.06.2010 r. na kwotę 6145,75 zł,

- 21.06.2010r. transport mebli z R. do S. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 06.07.2010 r. na kwotę 6145,75 zł,

- 02.07.2010r. transport mebli z R. do S. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 06.07.2010 r na kwotę 6317,32 zł,

- 05.07.2010r. transport mebli z R. do S. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 07.07.2010 r. na kwotę 6278,43 zł,

za które następnie nie zapłacił;

IV. w okresie od 18 czerwca do 22 lipca 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z siedzibą w Z. w postaci wykonanych usług transportowych na łączną kwotę 23.676,89 zł, na którą składają się następujące usługi transportowe:

- 18.06.2010r. transport ziemniaków z D. w Belgii do G. w Polsce, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 25.06.2010 r na kwotę 5963,16 zł,

- 23.06.2010r. transport ziemniaków z D. w Belgii do G. w Polsce, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 25.06.2010r na kwotę 5941,94 zł,

- 06.07.2010r. transport ziemniaków z V. w Belgii do G. w Polsce, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 09.07.2010r na kwotę 6018,50 zł,

- 22.07.2010r. transport wózków widłowych z W. w Belgii do P. w Polsce, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 26.07.2010r na kwotę 5753,29 zł,

za które następnie nie zapłacił;

V. w okresie od 16 sierpnia do 17 sierpnia 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając, z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z siedzibą w I. w postaci wykonanych usług transportowych na łączną kwotę 18.483,03 zł, na którą składają się następujące usługi transportowe:

- 16.08.2010r. transport mebli ze S. do S. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 19.08.2010r r. na kwotę 9278,95 zł,

- 17.08.2010r. transport mebli ze S. do L. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 20.08.2010r. na kwotę 9204,08 zł,

za które następnie nie zapłacił;

VI. w okresie od 12 lipca do 13 lipca 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane

zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z siedzibą w Ł. w postaci wykonanych usług transportowych na łączną kwotę 19.720 zł, na którą składają się następujące usługi transportowe:

- 12.07.2010r., transport mebli z R. do V. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 16.07.2010r na kwotę 9870,39 zł,

- 13.07.2010r., transport mebli z R. do V. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 16.07.2010r na kwotę 9849,61 zł,

za które następnie nie zapłacił;

VII. w dniu 30 lipca 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę Usługi (...) z siedzibą w N. w postaci wykonanej usługi transportowej towaru z K. w Holandii do O., za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 02.08.2010 r na kwotę 2787,16 zł, za którą następnie nie zapłacił,

VIII. w dniu 10 sierpnia 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę PHU (...) z siedzibą w P. w postaci wykonanej usługi transportowej mebli z R. do C. we Francji, za którą wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 18.08.2010 r na kwotę 10.420,40 zł, za którą następnie nie zapłacił;

IX. w dniu 08 sierpnia 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z siedzibą w S. w postaci wykonanej usługi transportowej mebli i R. do T. we Francji, za którą wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 09.08.2010 r na kwotę 7783,60 zł, za którą następnie nie zapłacił;

X. w dniu 22 lipca 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę Usługi (...) z siedzibą w B. w postaci wykonanej usługi transportowej beczek z F. w Holandii do B., za którą wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 26.07.2010 r na kwotę 4502,57 zł, za którą następnie nie zapłacił;

XI. w dniu 02 sierpnia 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę PPHU (...) z siedzibą w M. w postaci wykonanej usługi transportowej mebli z miejscowości M. do S. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 12.08.2010 r. na kwotę 8751,50 zł, za którą następnie nie zapłacił;

XII. w dniu 09 sierpnia 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z siedzibą w D. w postaci wykonanej usługi transportowej mebli z R. do C. we Francji, za którą wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 13.08.2010 r na kwotę 8512,45 zł, za którą następnie nie zapłacił;

XIII. w dniu 13 lipca 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z siedzibą w Ł. w postaci wykonanej usługi transportowej towaru z E. w Holandii do P., za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 17.07.2010 r na kwotę 5449,19 zł, za którą następnie nie zapłacił;

XIV. w dniu 14 lipca 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę Usługi (...) z siedzibą w P. w postaci wykonanej usługi transportowej towaru z miejscowości L. w Belgii do W. za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 16.07.2010 r na kwotę 3963,05 zł, za którą następnie nie zapłacił;

XV. w dniu 06 sierpnia 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę PHU (...) z siedzibą w R. w postaci wykonanej usługi transportowej mebli z R. do S. we Francji za którą wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 16.08.2010 r na kwotę 6980 zł, za którą następnie nie zapłacił;

XVI. w dniu 09 sierpnia 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) i Transport z siedzibą w Ś. w postaci wykonanej usługi transportowej mebli z miejscowości M. do Francji, za którą wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 20.08.2010 r na kwotę 12403,87 zł, za którą następnie nie zapłacił;

XVII. w okresie od 03 sierpnia do 16 sierpnia 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę PHU (...) z siedzibą w G. w postaci wykonanych usług transportowych na łączną kwotę 31.918,15 zł, na którą składają się następujące usługi transportowe:

- 03.08.2010r. transport mebli z miejscowości M. do G. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 14.08.2010r na kwotę 10702,45 zł,

- 13.08.2010r. transport mebli z miejscowości M. do S. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 10.09.2010r na kwotę 12669,29 zł,

- 16.08.2010r. transport mebli z miejscowości M. do S. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 26.08.2010r na kwotę 8546,41 zł,

za które następnie nie zapłacił;

XVIII. w dniu 26 maja 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) Sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w Z. w postaci wykonanej usługi transportowej towaru z miejscowości B. do M. w Niemczech, za którą wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 31.05.2010 r na kwotę 3684,06 zł, za którą następnie nie zapłacił;

XIX. w dniu 17 sierpnia 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę Usługi (...) z siedzibą w S. w postaci wykonanej usługi transportowej mebli z miejscowości R. do G. we Francji, za którą wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 20.08.2010 r na kwotę 9107,20 zł, za którą następnie nie zapłacił;

XX. w okresie od 17 czerwca do 24 czerwca 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z siedzibą w K. w postaci wykonanych usług transportowych na łączną kwotę 11.959,12 zł, na którą składają się następujące usługi transportowe:

- 17.06.2010r. transport towaru z Belgii do G., za który następnie wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 21.06.2010r na kwotę 5974,73 zł,

- 24.06.2010r. transport towaru z Belgii do G., za który następnie wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 28.06.2010 r na kwotę 5984,39 zł,

za które następnie nie zapłacił;

XXI. w dniu 30 czerwca 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...), T. G. z siedzibą w L. w postaci wykonanej usługi transportowej towaru z Belgii do G., za którą wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 10.07.2010 r na kwotę 5843,36 zł, za którą następnie nie zapłacił;

XXII. w dniu 29 maja 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził

do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z siedzibą w miejscowości R. w postaci wykonanej usługi transportowej mebli ze S. do L. we Francji, za którą wystawiono fakturę vat numer (...) na kwotę 1214,37 zł, za którą następnie nie zapłacił;

XXIII. w okresie od 13 lipca do 09 sierpnia 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) SC z siedzibą w J. w postaci wykonanych usług transportowych na łączną kwotę 17.477,69 zł, na którą składają się następujące usługi transportowe:

- 13.07.2010r. transport mebli z R. do L. we Francji, za który następnie wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 23.07.2010r na kwotę 9451,65 zł,

- 09.08.2010r. transport mebli z miejscowość M. do C. we Francji, za który następnie wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 12.08.2010 r na kwotę 8026,04 zł,

za które następnie nie zapłacił;

XXIV. w dniu 09 sierpnia 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę PHU (...) z siedzibą w miejscowości W. w postaci wykonanej usługi transportowej mebli z miejscowości M. do D. we Francji, za którą wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 16.08.2010r. na kwotę 5204,76 zł, za którą następnie nie zapłacił;

XXV. w dniu 13 lipca 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę Usługi (...) z siedzibą w R. w postaci wykonanej usługi transportowej mebli z R. do V. we Francji, za którą wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 24.07.2010r na kwotę 10.197,82 zł, za którą następnie nie zapłacił;

XXVI. w dniu 22 lipca 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z siedzibą w Z. w postaci wykonanej usługi transportowej palet z K. w Holandii do O., za którą wystawiono fakturę vat numer (...)/& z dnia 23.07.2010 r na kwotę 2751,57 zł, za którą następnie nie zapłacił;

XXVII. w dniu 21 maja 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z siedzibą w miejscowości Ł. w postaci wykonanej usługi transportowej mebli ze S. do D. we Francji, za którą wystawiono fakturę vat numer (...) na kwotę 1214,37 zł, za którą następnie nie zapłacił;

XXVIII. w okresie od 01 lipca do 08 lipca 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z o.o. z siedzibą w Ł. w postaci wykonanych usług transportowych na łączną kwotę 24.090,59 zł, na którą składają się następujące usługi transportowe:

- 01.07.2010r. transport ziemniaków z W. w Belgii do G., za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 09.07.2010 r na kwotę 5573,19 zł,

- 01.07.2010r. transport ziemniaków z W. w Belgii do G., za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 09.07.2010r na kwotę 5573,19 zł,

- 02.07.2010r. transport ziemniaków z D. w Belgii do G., za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 09.07.2010r na kwotę 5562,19 zł,

- 07.07.2010r. transport ziemniaków z W. w Belgii do G., za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 09.07.2010r na kwotę 5538,17 zł,

oraz transporty, które zostały odwołane z winy zamawiającego:

- 07.07.2010r. transport ziemniaków z D. w Belgii do G., za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 09.07.2010 r na kwotę 619,02 zł,

- 08.07.2010r. transport ziemniaków z W. w Belgii do G., za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 09.07.2010r na kwotę 612,35 zł,

- 08.07.2010r. transport ziemniaków z W. w Belgii do G., za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 09.07.2010r na kwotę 612,35 zł,

za które następnie nie zapłacił;

XXIX. w dniu 31 maja 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę Usługi (...) z siedzibą w miejscowości R. w postaci wykonanej usługi transportowej rolek kablowych z W. w Niemczech do P. i W., za którą wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 04.06.2010 r na kwotę 3950,75 zł, za którą następnie nie zapłacił;

XXX. w okresie od 09 sierpnia do 20 sierpnia 2010 roku w S., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. S. (1) z siedzibą w S., działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, wyzyskując błędne przekonanie pokrzywdzonego co do rzetelności tych transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę (...) z siedzibą w G. w postaci wykonanych usług transportowych na łączną kwotę 21.374,72 zł, na którą składają się następujące usługi transportowe:

- 09.08.2010r. transport mebli z miejscowości M. do L. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 10.08.2010r na kwotę 9242,10 zł,

- 11.08.2010r. transport materiałów z K. w Holandii do O., za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 12.08.2010r na kwotę 2683,46 zł,

- 20.08.2010r. transport mebli ze S. do L. we Francji, za który wystawiono fakturę vat numer (...) z dnia 21.08.2010 r na kwotę 9449,16 zł,

za które następnie nie zapłacił;

XXXI. w okresie od 2 sierpnia 2010 roku do 18 sierpnia 2010 roku, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do rzetelności przeprowadzenia transakcji oraz wywiązania się z umów za pośrednictwem strony internetowej o nazwie (...), będąc właścicielem firmy (...) z siedzibą w S. na ul. (...), zlecał usługi transportowe, a po wykonaniu przez przewoźnika transportu nie przekazał pieniędzy z tytułu wykonania usług za łączną kwotę 58.000 zł, czym doprowadził właścicieli firmy (...) s.c. z/s w K. na ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, powodując straty w wysokości 58.000 złotych, przy czym czyn tej ujawniono w P.

i za ten ciąg przestępstw na podstawie art. 286§1 k.k. i art. 33§2 k.k. wymierzył mu karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności

oraz na podstawie art. 46§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia wyrządzonych szkód poprzez zapłatę na rzecz:

- Spółki Cywilnej (...) kwoty 170.271,61 zł,

- (...) kwoty 26.270,07 zł,

- firmy Usługi (...) w B. kwoty 37 364,51 zł,

- (...) kwoty 23.676,89 zł,

- firmy Usługi (...) kwoty 18483,03 zł,

- firmy Handel i Usługi (...) kwoty 19.720 zł,

- firmy Usługi (...) kwoty 2787,16 zł,

- firmy PHU (...) kwoty 10420,40 zł,

- firmy (...) kwoty 7783,60 zł,

- firmy Usługi (...) kwoty 4502,57 zł,

- firmy PPHU (...) kwoty 8751,50 zł,

- firmy (...) kwoty 8512,45 zł,

- firmy (...) kwoty 5449,19 zł,

- firmy Usługi (...) kwoty 3963,05 zł,

- PHU (...) kwoty 6980 zł,

- firmy (...)kwoty 12403,87 zł,

- firmy PHU (...) kwoty 31918,15 zł,

- firmy (...) Sp. z o.o. sp.k. kwoty 3684,06 zł,
- firmy Usługi (...) kwoty 9107,20 zł,
- firmy (...) kwoty 11959,12 zł,
- firmy (...), T. G. kwoty 5843,36 zł,
- firmy (...) SC kwoty 17477,69 zł,
- firmy PHU (...) kwoty 5204,76 zł,
- firmy (...) kwoty 2751,57 zł,
- firmy (...) kwoty 1214,37 zł,
- firmy (...) Sp. z o.o. kwoty 24090,59 zł,
- firmy Usługi (...) kwoty 3950,75 zł,
- firma (...) kwoty 21.374,72 zł,
- firmy (...) s.c. z/s w K. kwoty 58.000 zł

a nadto orzekł o kosztach sądowych, obciążając nimi oskarżonego.

Wyrok ten w całości został zaskarżony przez obrońcę oskarżonego, który w apelacji zarzucił mu:

I. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, tj. w szczególności obrazę:

1) art. 5§2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. – polegającą na dokonaniu błędnej oceny materiału dowodowego z naruszeniem wymogu rozstrzygnięcia niedających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego przy jednoczesnym przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów przez:

a) niewłaściwą ocenę zeznań świadków M. S. (2) i I. S. (1), prowadzącą do uznania, że zasługują one w całości na wiarę, podczas gdy mając w szczególności na względzie fakt, że współdziałali oni w (...) Sp. z o.o. (podmiotu, który odniósł niewątpliwą korzyść w związku z transakcjami objętymi zarzutem) oraz, że w odróżnieniu od oskarżonego mieli doświadczenie i działali na rynku usług spedycyjnych, aż wreszcie dowody zgromadzone w postępowaniu wskazują, że to oni wykonywali czynności na giełdzie transportowej (...), zlecali usługi, kontaktowali się ze zleceniobiorcami w ramach działalności oskarżonego, logicznym wydaje się, że przedstawiali wersję korzystną dla siebie;

b) niewłaściwą ocenę zeznań większości świadków – zleceniobiorców oraz ich przedstawicieli, z których nie wynika, że mieli kontakt bezpośrednio z oskarżonym a jedynie z osobą lub osobami posługującymi się kontem na giełdzie transportowej (...), czy też numerami telefonów komórkowych zarejestrowanych w ramach działalności gospodarczej oskarżonego, tym bardziej, że w wielu przypadkach osoby te kojarzone były z imieniem (...) lub wręcz osobą M. S. (2);

c) niewłaściwą ocenę wyjaśnień oskarżonego, składanych przed Sądem i uznanie, że nie zasługują one na wiarę, mimo że brak podstaw do przyjęcia ich niewiarygodności, tym bardziej, że są one spójne i logiczne, w szczególności w odniesieniu do przedstawionej przez niego roli w ramach prowadzonej działalności, sprowadzającej się do zainwestowania swoich pieniędzy oraz czynności administracyjno-rozliczeniowych oczywistych, w świetle braku jakiegokolwiek doświadczenia w branży usług transportowych, które posiadały osoby de facto zajmujące się tym w ramach działalności gospodarczej oskarżonego, tj. I. S. (1) oraz M. S. (2) (jak na to wskazują dowody zgromadzone w postępowaniu);

d) pominięcie istotnej okoliczności związanej z faktem, że na nagraniu rozmowy potwierdzającej rejestrację konta przypisanego działalności gospodarczej oskarżonego na giełdzie transportowej (...) utrwalony jest głos I. S. (1), podszywającego się pod oskarżonego, co potwierdza z jednej strony jego zaangażowanie i kluczową rolę w realizowaniu pełni czynności dotyczących zleceń transportowych objętych zarzutami a jednocześnie zamiar i działanie nakierowane na wykorzystanie oskarżonego i osiągnięcie jego kosztem korzyści majątkowej;

2) art. 6 k.p.k. poprzez zmianę opisu czynu – de facto dopasowaną do zeznań świadków – wykonujących usługi transportowe, którzy nie potwierdzali stanowiącej podstawę zarzutów zawartych w akcie oskarżenia wersji o kluczowym dla przyjęcia zlecenia znaczeniu podania nieprawdziwych informacji na stronie opisującej działalność gospodarczą oskarżonego, zawartej na portalu giełdy transportowej (...) co w rzeczywistości pozbawiło oskarżonego możliwości realizowania prawa do obrony przed zarzutami, za które ostatecznie został skazany;

3) art. 14§1 k.p.k. i art. 17§1 pkt 9 k.p.k. poprzez przekroczenie, dokonaną zmianą opisu czynu przypisanego oskarżonemu, granic zakreślonych pierwotnie postawionymi zarzutami a tym samym skazanie oskarżonego za czyn nieobjęty aktem oskarżenia i naruszenie przez to zasady skargowości, co w rzeczywistości było próbą dopasowania kształtu zarzutów do treści zeznań świadków, którzy nie potwierdzili wersji stanowiącej podstawę zarzutów zawartych w treści aktu oskarżenia;

4) art. 399§1 k.p.k. polegającą na nie uprzedzeniu stron o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu i tym samym pozbawienie oskarżonego możliwości prowadzenia obrony przed ostatecznie przypisanymi zarzutami;

5) art. 415§1 k.p.k. w zw. z art. 46§1 k.k. polegające na orzeczeniu wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody w przypadkach, gdy roszczenia te są przedmiotem postępowań windykacyjnych oraz o roszczeniach tych prawomocnie orzeczono w postępowaniach cywilnych o zapłatę;

II. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść a polegający na przyjęciu, że oskarżony M. S. (1) dopuścił się zarzucanego mu czynu, podczas gdy, jak wynika z dowodów zgromadzonych w toku postępowania, prawidłowo ocenionych z zachowaniem zasad swobodnej oceny materiału dowodowego, popełnienie przez oskarżonego zarówno zarzucanych mu czynów, jak i czynu ostatecznie mu przypisanego nie miało miejsca;

III. naruszenie prawa materialnego – art. 286§1 k.k., polegające na jego niewłaściwym zastosowaniu w sytuacji, gdy nie zostały wypełnione znamiona przypisanego mu czynu, w szczególności w zakresie rzekomego zamiaru działania nakierowanego na wprowadzenie w błąd swoich zleceniobiorców oraz pokrzywdzenie ich poprzez doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, podczas gdy to oskarżony został w rzeczywistości doprowadzony do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w efekcie działań podjętych przez inne osoby w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej w związku z transakcjami objętymi zarzutami;

IV. z ostrożności procesowej rażąco niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary w postaci 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności pomimo tego, iż warunki i właściwości osobiste oskarżonego uzasadniały wymierzenie kary pozbawienia wolności w dużo mniejszym rozmiarze

i w oparciu o te zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie z ostrożności procesowej o zmianę tego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary łagodniejszej z zastosowaniem dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności, ewentualnie o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna w części, w której zarzuca obrazę przepisów art. 415§1 k.p.k. w zw. z art. 46§1 k.k. Natomiast w pozostałej części okazała się niezasadna.

Na wstępie należy zauważyć, iż apelujący, mimo postawienia w punkcie I podpunkt 1 litery a, b, c, d oraz w punktach II i III szeregu zarzutów obrazy przepisów prawa procesowego, tj. art. 5§2 k.p.k. i art. 7 k.p.k., błędu w ustaleniach faktycznych o charakterze „dowolności”, jak i obrazy prawa materialnego, tj. przepisu art. 286§1 k.k., w rzeczywistości stawia jeden zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, jaki miałby pojawić się w treści zaskarżonego wyroku, w wyniku dopuszczenia się przez Sąd I instancji dowolnej oceny zebranych w sprawie dowodów, zwłaszcza wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadków – zarówno M. S. (2) i I. S. (1), jak i osób reprezentujących pokrzywdzone podmioty. Ocena ta, zdaniem skarżącego, miała doprowadzić do niezasadnego ustalenia, iż oskarżony M. S. (1) w ogóle uczestniczył w ramach prowadzonej przez siebie firmy w działaniach mających na celu „wyłudzenie” od pokrzywdzonych wykonania szeregu usług przewozowych, które im zlecał za pośrednictwem portalu giełdy transportowej (...), nie mając jednocześnie zamiaru wywiązania się z zobowiązania zapłaty za wykonanie tych usług. Należy przy tym dodać, iż apelujący nie neguje samego faktu przyjęcia do ustaleń faktycznych Sądu I instancji kwalifikacji prawnej ustalonego działania sprawcy jako oszustwa z art. 286§1 k.k. (bądź z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.) a jedynie, stawiając zarzut obrazy tego przepisu, podnosi, iż przyjęcie tejże kwalifikacji prawnej wynika z dokonania przez Sąd I instancji błędnych ustaleń faktycznych. Nie można natomiast zapominać, że obraza prawa materialnego polega na jego wadliwym zastosowaniu, lub niezastosowaniu, w orzeczeniu, które jest oparte na trafnych i niekwestionowanych ustaleniach faktycznych. Nie można zaś mówić o naruszeniu przepisów prawa materialnego w sytuacji, gdy wadliwość orzeczenia w tym zakresie jest wynikiem błędnych ocen i ustaleń faktycznych przyjętych za jego podstawę, bądź też jest wynikiem obrazy przepisów prawa procesowego (por. postanowienie SN z dnia 9 stycznia 2002 r., V KKN 319/99, LEX nr 53010; wyrok SN z dnia 10 maja 2002 r., IV KKN 61/99, LEX nr 53906; postanowienie SN z dnia 15 lutego 2007 r., IV KK 234/06, OSNwSK 2007/1/438). Powyższe więc już przekonuje, iż postawienie przez apelującego zarzutu obrazy przepisu art. 286§1 k.k. było nieuzasadnione.

Jak wyżej wspomniano, obrońca oskarżonego wprost w opisie wskazanych zarzutów, jak i w uzasadnieniu apelacji neguje ustalenia faktyczne, które doprowadziły Sąd I instancji do uznania, że oskarżony ten dopuścił się zachowania wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 286§1 k.k. Jednakże w przypadku postawienia zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych o charakterze „dowolności” należy pamiętać, że zarzut ten jest tylko wtedy słuszny, gdy zasadność ocen i wniosków, wyprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania, przy czym dla swej skuteczności wymaga on od apelującego wykazania, jakich konkretnych uchybień w świetle wskazań wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania dopuścił się sąd w dokonanej ocenie materiału dowodowego a nie tylko ograniczenia się do własnej oceny tego materiału (por. wyrok SN z 20.02.1975 r., II K 355/74, OSNPG 1975, nr 9, poz. 84; wyrok SN z 22.01.1975 r., I Kr 197/74, OSNKW 1975, nr 5, poz. 58).

Tymczasem Sąd I instancji przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe, pozwalające na wydanie jednoznacznego rozstrzygnięcia w zakresie odpowiedzialności karnej oskarżonego S.. Okoliczność ta, dotycząca prawidłowości procedowania przez Sąd Okręgowy na rozprawie głównej, nie jest przez apelującego kwestionowana, za wyjątkiem już samego etapu wyrokowania w sprawie.

W świetle zeznań właścicieli czy też pracowników pokrzywdzonych podmiotów nie budzi wątpliwości fakt, iż zarejestrowana na oskarżonego firma (...) z siedzibą w S., w okresie czasu, jaki został prawidłowo ustalony w treści opisów czynów, przypisanych oskarżonemu, oferowała za pośrednictwem portalu internetowego (...) dokonanie szeregu usług transportowych na przewóz z Polski za granicę czy też z zagranicy do Polski różnych towarów, głównie mebli a następnie zlecała już konkretnym podmiotom pokrzywdzonym dokonanie takich usług, ze wskazaniem konkretnych kwot pieniężnych, jakie zapłaci po wykonaniu usługi. Jednocześnie firma oskarżonego od początku swojej działalności za pośrednictwem tej (...) nie dokonała żadnemu pokrzywdzonemu podmiotowi zapłaty, mimo wystawienia przez nie faktur i mimo domagania się zapłaty po upływie terminów płatności. Nie ulega również wątpliwości, iż na stronie internetowej (...) (...) (...) na profilu dotyczącym firmy (...) zostały ujawnione dane dotyczące tej firmy, przekazane administratorowi (...), które zostały dokładnie wymienione przez Sąd I instancji na str. 2 uzasadnienia wyroku a które także wynikają z dokumentów na k. 620-633. Wreszcie nie ulega żadnej wątpliwości to, iż wszystkie podmioty pokrzywdzone, które wykonały zleczone im usługi transportowe, zostały zapewnione,

uzyskując zlecenie wykonania usługi, iż za jej wykonanie otrzymają należną zapłatę na podstawie wystawionych faktur i w takim też przeświadczeniu te usługi wykonały, ponosząc określone z tym koszty. Tymczasem osoba zlecająca te usługi nie miała zamiaru wywiązać się z tych zobowiązań, doprowadzając tym samym te podmioty do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w postaci wykonania tych usług transportowych, zaś wysokość tego niekorzystnego rozporządzenia mieniem, czyli, inaczej mówiąc szkoda stanowiła równowartość uzgodnionej kwoty pieniężnej, wynikającej z wystawionych przez pokrzywdzonych faktur.

Powyższe okoliczności nie są kwestionowane przez skarżącego. Z tych okoliczności zaś jasno wynika, iż stanowią one klasyczny przykład oszustwa określonego w art. 286§1 k.k. Apelujący natomiast kwestionuje, by z tym procederem oskarżony M. S. (1) miał w sposób świadomy coś wspólnego, starając się przerzucić winę na osoby M. S. (2) i I. S. (1). Jednakże z tymi zarzutami apelującego nie można się zgodzić. Prawdą jest, iż w niniejszej sprawie żaden z pokrzywdzonych (właścicieli i pracowników) nigdy nie widział oskarżonego M. S. (1) a tym samym nie może bezpośrednio wskazać, iż rzeczywiście otrzymał zlecenie od M. S. (1) a nie od osoby trzeciej, która przedstawiała się nazwiskiem oskarżonego. Osoby te bowiem jedynie wskazywały, iż kontaktowały się m.in. z M. S. (1), bowiem dzwoniły na widniejący na profilu numer telefoniczny czy kontaktowały się na mail przypisany właśnie do tych danych personalnych. Powyższe, jak i okoliczności nawiązania kontaktu z firmą oskarżonego, wykonanie zleconych usług i domaganie się bezskuteczne zapłaty, jasno wynikają z zeznań J. B. (k. 1154-1155, 1509-1510, 2950-2951), K. G. (k. 1525-1526, 3036-3037), P. F. (k. 1221-1222, 3037-3038), P. S. (k. 538-542, 1519-1520, 3043-3044), M. R. (k. 1103-1104, 1567-1568, 3138-3140), J. Ż. (k. 1326, 1468-1469, 2264, 3140-3141), P. G. (1) (k. 1027a-1030, 3141-3142), A. G. (k. 1312-1313, 1511, 2265, 3142-4143), Ł. J. (k. 1474-1475, 3143-3144), G. K. (1) (k. 1433-1435, 2263-2264, 3144), T. K. (k. 1461-1462, 1623-1624, 3144-3145), T. S. (k. 1211-1212, 1453-1454, 2265, 3145-3146), H. S. (k. 1069, 1484, 2239-2240, 3146-3147), R. W. (k. 168-170, 1472-1473, 2171, 3148-3149), Z. W. (k. 278-279, 2170-2171, 3350), J. D. (k. 965-966, 1431-1432, 2266, 3149-3150), M. O. (k. 1455-1457, 3150), G. G. (1) (k. 1243, 1466-1467, 3345-3346), Ł. G. (k. 1015-1017, 1542, 3347-3348), A. K. (k. 1294-1295, 1544-1545, 3348-3349), M. Ż. (k. 1168-1171, 1495-1496, 2238-2239, 3350-3351), P. G. (2) (k. 1282-1283, 1500, 3352-3353), A. S. (k. 1132-1133, 1530), M. S. (3) (k. 1230-1232, 1502-1504), Ł. M. (k. 931-932, 1498-1499, 3401-3402), B. K. (k. 1512-1513, 3476-3477), K. B. (k. 1265, 1538, 2266, 3477-3478), Z. S. (k. 759-763, 1501, 3479-3480), K. K. (k. 6-8, 3523-3525), M. G. (1) (k. 136-138, 3564-3565), M. D. (1) (k. 1062, 1477, 3565-3566), M. D. (2) (k. 3566-3567), B. P. (k. 685-686, 3569-3570), H. P. (k. 657-659, 1459-1460, 3570-3571), G. K. (2) (k. 951-952, 1470-1471), M. B. (1) (k. 431-432, 454-455, 2753-2754), M. B. (2) (k. 478-479) i J. G. (k. 484-485).

Sąd I instancji zeznaniom tym dał w pełni wiarę, słusznie podnosząc, iż żaden z tych świadków nie miał jakiegokolwiek racjonalnego powodu, by fałszywie obciążać oskarżonego (str. 40-42 uzasadnienia). Podkreślić przy tym za Sądem I instancji należy, iż relacje wskazanych świadków znajdują pełne odbicie w przedstawionych przez nich w trakcie składania zeznań dokumentach, w tym w niebudzących wątpliwości dokumentach, osobiście pokwitowanych przez oskarżonego, z których jasno wynika, iż to oskarżony otrzymywał pod wskazany prywatny adres w S. korespondencje, do tego już po okresie wynikającym z zarzutów, z której wynikało, iż jego firma nie płaci za faktury (patrz m.in. faktury oraz, w niektórych przypadkach, wezwania do zapłaty na k. 5-86 – dot. S.C. (...) w C.; k. 172-209 – dot. (...) z/s w Z.; k. 433-439 – dot. Usługi (...) z/s w B.; k. 453-571, 573-604, 1533-1536 – dot. Wydawnictwo (...) z/s w Z.; 608a-618, 716-727 – dot. Usługi (...) z/s w I.; 660-678 – dot. Handel i Usługi (...) z/s w Ł.; k. 935-941 – dot. Usługi (...) z/s w N.; k. 945-949, 1514-1516 – dot. (...) z/s w P.; k. 953-960 – dot. A. Serwis (...) z/s w S.; k. 967-973 – dot. Usługi (...) z/s w B.; k. 986-995 – dot. PPHU (...); k. 1001-1011 – dot. (...) Handel (...) z/s w D.; k. 1020-1026 – dot. (...) z/s w Ł.; k. 1033-1060, 1436-1452 – dot. Usługi (...) z/s w P.; 1064-1066, 1480-1483 – dot. PHU (...) z/s w R.; k. 1071-1098, 1485-1494 – (...) i Krajowa (...) z/s w Ś.; k. 1107-1121 – dot. PHU (...) z/s w (...); k. 1134-1138 – dot. (...) Sp. z o.o. Sp. k. z/s w Z.; k. 1156-1165 – dot. Usługi (...) z/s w S.; k. 1172-1207 – dot. (...) z/s w K.; k. 1213-1216 – (...) T. S., T. G. z/s w Ł.; k. 1223-1228 – dot. (...) s.c. M. i P. F. z/s w R.; k. 1233-1241 – dot. (...) s.c. z/s w J.; k. 1244-1261 – dot. PHU (...) z/s w W.; k. 1272-1280 – dot. Usługi (...); k. 1285-1292 – dot. (...) P. G. (2) z/s w Z.; k. 1296-1300, 1546-1551 – dot. Usługi Przewozowo – (...) z/s w Ł.; k. 1314-1324 – dot. (...) Sp. z o.o. z/s w Ł.; k. 1329-1336 – Usługi (...) z/s w R.; k. 1463 – dot. (...) Transport D. K. z/s w G.; k. 11-39 akt V K 1270/11 – dot. (...) s.c. D. S., K. K. z/s w K.).

Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony w ramach swojej firmy nie działał sam. Jak bowiem sam przyznał w swoich wyjaśnieniach, w prowadzeniu tej firmy, na jego zresztą prośbę, pomagał mu I. S. (1) oraz bliżej niezidentyfikowana osoba posługująca się danymi (...), która to osoba nie istnieje w bazie PESEL (k. 3574-3577). Nie można więc wykluczyć, iż w każdym przypadku prowadzonych rozmów z pokrzywdzonymi kontrahentami, przy składaniu zamówień na dokonanie określonych usług transportowych rozmawiał osobiście M. S. (1), czy nawet M. S. (2). Jednakże podnoszenie przez apelującego tego, iż żaden ze świadków nie wskazał, iż rzeczywiście miał kontakt z oskarżonym nie oznacza przecież, iż Sąd I instancji pozostaje w błędzie co do ustaleń na temat przestępczego działania oskarżonego. Słusznie bowiem Sąd ten ustala, iż to oskarżony M. S. (1) chciał prowadzić taką właśnie działalność gospodarczą, co wynika jasno w jego wyjaśnieniach (k. 3480-3482), na tę działalność wyłożył odpowiedni kapitał, osobiście tę działalność zarejestrował w odpowiednich urzędach (k. 634-641, 3494-3496) oraz, jeżeli nie osobiście, to bez wątpienia za swoją wiedzą przy pośrednictwie innej osoby (I. S. (1)), zarejestrował swoją firmę na portalu (...) (...), o czym m.in. świadczy fakt posłużenia się przy tej rejestracji własnym dowodem osobistym (k. 2714-2727, zeznania K. T. – k. 2748-2751, 3346-3347). W tych okolicznościach Sąd I instancji słusznie podnosi, iż kwestionowanie przez oskarżonego swojego głosu na zarejestrowanej rozmowie weryfikacyjnej, prowadzonej przez przedstawiciela (...) (...) z przedstawicielem firmy (...) nie ma znaczenia w sprawie, gdyż w kontekście tego, co wyżej powiedziano, nie dowodzi to braku świadomości i wiedzy oskarżonego co do sposobu działania i wykorzystania (...) (...) w działalności firmy oskarżonego (str. 47 uzasadnienia). Sąd Okręgowy celnie bowiem wskazuje na absurdalność wyjaśnień oskarżonego, złożonych w toku prowadzonej rozprawy, po odsłuchanej w/w rozmowie (k. 3480-3482), bowiem wynika z nich, iż w rzeczywistości oskarżony miałby nie wykonywać żadnych czynności w ramach swojej działalności gospodarczej. Nie da się bowiem w świetle zasad wiedzy i doświadczenia życiowego oraz logicznego rozumowania uznać za prawdziwe twierdzenia oskarżonego, iż dopiero podczas stawiania mu zarzutów dowiedział się, że informacje, jakie znalazły się na profilu jego firmy i których wcześniej treści nie znał, nie były z nim konsultowane, że wszystkim zajmował się I. S. (1), że nie wysyłał żadnych wiadomości do (...) (...), że pierwszy raz wygląd strony (...) (...) widział dopiero wtedy, gdy był zapoznawany z zarzutami, że to S. korzystał z przypisanego mu (oskarżonemu – przyp. SA) loginu, zamiast ze swojego, że nie kontaktował się z pokrzywdzonymi. Z tych wyjaśnień bowiem wynikałoby jedynie to, że oskarżony założył na siebie firmę transportową pod nazwą (...) M. S. (1), że bardzo chciał taką firmę prowadzić, ale niczym się w tej firmie nie zajmował i o niczym nie wiedział. Na brak jakiegokolwiek logiki w tych wyjaśnieniach, która świadczy o całkowitej absurdalności takich twierdzeń oskarżonego, wykształconego prawnika, celnie zwraca uwagę Sąd I instancji na stronach 46-48 uzasadnienia. Sąd Apelacyjny z oceną tą w pełni się zgadza, więc żeby się tu nie powtarzać, odwołuje się do niej, czyniąc z niej integralną część niniejszego uzasadnienia. Dodać do tej oceny należy również to, iż to oskarżony S. w dniu 17.02.2010 r. wynajął pod działalność swojej firmy lokal użytkowy w S. (k. 143-149) a już krótko po rozpoczęciu swojej działalności przestępczej za pośrednictwem (...) (...) wypowiedział ten najem lokalu użytkowego pismem z 22.07.2010 r. z trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia (k. 154). Poza tym, co najistotniejsze w sprawie, oskarżony S. otrzymywał, w ramach współpracy ze spółką (...) sp. z o.o. a dokładniej z reprezentującym tę spółkę (...), stosowne zapłaty za wykonane usługi transportowe (jako podwykonawca) a nadto w dniu 31.01.2011 r. odebrał osobiście od M. S. (2) pieniądze w kwocie 320.000 zł. Okoliczności te jasno wynikają z historii rachunku założonego dla firmy oskarżonego (k. 852-862), faktur wystawionych przez oskarżonego S. wraz z płatnościami za te faktury, jak i pokwitowaniem odbioru w dniu 31.01.2010 r. kwoty 320.000 zł (k. 847-850), przy czym ten ostatni „poślizg” w zapłacie wprost wynika z opóźnień w spłacie zobowiązań firmy (...) na rzecz spółki (...) (k. 288-293, 498-512, 801-807, 868-882, 294-296). Powyższe okoliczności zaś wynikają ze zgodnych zeznań właścicieli firmy (...) (k. 487-488, 866-867, 2174, 2951-2952) i A. A. (k. 281-282, 489-490, 693-696, 782-783, 2952-2954), prowadzącej (...) spółki (...) (k. 788-790, 2241, 3042-3043) oraz zeznań M. S. (2) (k. 473-474, 837-838) i korespondujących z tymi ostatnimi, jak i częściowo z wyjaśnieniami oskarżonego (w części, której Sąd I instancji dał wiarę) zeznań I. S. (1) (k. 974-975).

W oparciu o te dowody Sąd I instancji poczynił w pełni prawidłowe ustalenia faktyczne (str. 1-5 uzasadnienia), które to ustalenia zostały poprzedzone prawidłową, zgodną z zasadami wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania oceną wskazanych wyżej dowodów (str. 42-45 uzasadnienia), w tym także zeznań M. S. (2) i I. S. (2). Podkreślić przy tym należy, iż w świetle tak nielogicznej, wręcz absurdalnej w wymowie treści wyjaśnień oskarżonego

M. S. (1), który usiłował całą winę za niepłacenie należności za wykonane usługi transportowe przerzucić na M. S. (2) i I. S. (1), zeznania tych świadków jawią się jako w pełni rzeczowe, logiczne, nie zawierające w sobie żadnych sprzeczności a tym samym za w pełni wiarygodne, co tylko potwierdza słuszność ich oceny dokonanej przez Sąd Okręgowy.

Skoro zaś Sąd I instancji wszystkie powyższe dowody ocenił w pełnej zgodności z treścią art. 7 k.p.k., słusznie nie znajdując podstaw do zastosowania art. 5§2 k.p.k., to ustalenia faktyczne w zakresie działania oskarżonego, nastawionego na „wyłudzenie” usług transportowych od poszczególnych podmiotów gospodarczych – pokrzywdzonych firm transportowych (str. 6-35 uzasadnienia) są w pełni prawidłowe.

W tych okolicznościach za typowo polemiczne z prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji uznać należy wywody apelującego, iż odmiennie należało ocenić zeznania M. S. (2) i I. S. (1), skoro obaj się znali jeszcze z działalności spółki (...), mieli doświadczenie i działali na rynku usług spedycyjnych. Fakt ten był bowiem znany Sądowi I instancji, przy czym w zakresie przyjęcia zamiaru oskarżonego oszukania tak wielu podmiotów gospodarczych nie może mieć żadnego znaczenia w sprawie. Fakt współdziałania z oskarżonym I. S. (1) również przecież nie budzi żadnych wątpliwości, w tym w ramach tworzenia profilu firmy (...) na portalu (...) (...), natomiast próba przez apelującego wykazania, iż to wyłącznie S. i S., pod niewiedzą oskarżonego, wykonywali czynności na Gieldzie (...) i że to tylko oni zlecali usługi i kontaktowali się ze zleceniobiorcami, nie wytrzymuje krytyki w świetle tego, co wyżej powiedziano, w tym także co do braku logiki wyjaśnień samego oskarżonego, który także nie potrafił przekonująco wytłumaczyć dlaczego to z jego loginu, jak i przypisanego M. G. (2) prowadzono z kontrahentami rozmowy, zaś już takich nie prowadzono z adresu IP przypisanego I. S. (1). Skoro zaś słusznie Sąd I instancji przyjmuje, iż oskarżony wiedział doskonale, jaka jest rola jego firmy na rynku, wiedział, że poprzez jej działalność są oszukiwane firmy transportowe, gdyż nie otrzymywały zapłaty za wykonane usługi na podstawie wydanych im zleceń, to bez znaczenia w niniejszym postępowaniu pozostaje fakt, czy o takiej działalności firmy (...), czyli M. S. (1) wiedzieli również M. S. (2) i I. S. (1).

Również w świetle tego, co wyżej powiedziano, zarzut apelującego dotyczący oceny zeznań świadków – zleceniobiorców i ich przedstawicieli jest zupełnie chybiony, tak samo zresztą, jak ocena zarejestrowanego nagrania rozmowy potwierdzającej rejestrację konta przypisanego działalności gospodarczej oskarżonego na portalu (...) (...). Natomiast wskazana wyżej ocena wyjaśnień oskarżonego pokazuje jasno, iż jego wyjaśnienia nie są ani spójne, ani tym bardziej logiczne. Sam bowiem brak doświadczenia w branży usług transportowych nie oznacza przecież, iż oskarżony, będący zresztą prawnikiem, nie miał pojęcia na temat usług transportowych, jeżeli weźmie się pod uwagę fakt, iż po zarejestrowaniu swojej firmy miał sporo przecież czasu, by nauczyć się poruszać, jako przedsiębiorca, na tym polu działalności gospodarczej z wykorzystaniem (...) (...). Notabene, o powzięciu stosownej wiedzy na ten temat przez oskarżonego wyraźnie zeznał I. S. (1). Zresztą w realiach tej sprawy, przy zaangażowaniu wielu środków pieniężnych w rozwój swojej firmy nie da się wręcz uznać za prawdziwe twierdzenia oskarżonego, iż, przystępując już do działalności z wykorzystaniem (...) (...), nie miał żadnego pojęcia na temat działalności w zakresie usług transportowych, którą przecież zajmowała się założona przez niego firma (...).

Apelujący więc nie dość, że zarzuty te (zawarte w punkcie I podpunkt 1 lit. a, b, c, d i w punkcie II) stawia w sposób zupełnie oderwany od realiów tej sprawy, nie zważając na logiczną argumentację Sądu I instancji odnośnie oceny przeprowadzonych na rozprawie dowodów, to nadto zarzutów tych również w sposób rzeczowy nie argumentuje, uciekając się tylko do polemicznych, przeciwstawnych z prawidłowymi ustaleniami Sądu Okręgowego, własnych uwag, wynikających z własnej, ale odmiennej, korzystnej dla oskarżonego, bardzo spłyconej oceny tych samych dowodów i wynikających z nich okoliczności. Apelujący bowiem w swoich wywodach zupełnie pomija irracjonalne wyjaśnienia oskarżonego, stara się nawet nie zauważyć, iż oskarżony ze swojej działalności osiągnął wymierne korzyści majątkowe, wiedząc przy tym, że jego firma nie płaci kontrahentom za wykonane usługi i nie reagując na jakiegokolwiek wezwania o zapłatę, posiadając przy tym środki na opłacenie, jeżeli nie w całości, to w znacznej części wystawionych przez pokrzywdzonych faktur. To zaś w sposób oczywisty świadczy o rzeczywistych zamiarach oskarżonego, które w sposób dokładny, poprzez wyjaśnienie zarówno winy, jak i kwalifikacji prawnych przestępstw, przypisanych oskarżonemu, zostały wyjaśnione przez Sąd I instancji na str. 48-55 uzasadnienia.

Nie ulega więc wątpliwości, iż powyższe zarzuty podniesione w apelacji obrońcy oskarżonego nie zasługują na uwzględnienie.

Natomiast w kategoriach nieporozumienia należy traktować kolejne zarzuty apelacyjne, sprowadzające się do naruszenia art. 6 k.p.k., art. 399§1 k.p.k. a tym samym i sprowadzające się do podniesienia zarzutu obrazu art. 14§1 k.p.k. połączonej z wystąpieniem ujemnej przesłanki procesowej z art. 17§1 pkt 9 k.p.k.

Apelujący zdaje się bowiem nie zauważać, iż Sąd I instancji osądził zaskarżonym wyrokiem czyny przestępcze, jakie zostały mu zarzucone aktem oskarżenia a nie jakieś inne czyny, które tą skargą nie zostały objęte.

Przepis art. 399§1 k.p.k. zakazuje sądowi wyjścia poza granice aktu oskarżenia. Przedmiotem procesu jest kwestia odpowiedzialności oskarżonego za określony, zarzucony mu przez oskarżyciela czyn zabroniony jako przestępstwo. Przedmiotowe granice procesu zakreśla zatem zdarzenie faktyczne, które oskarżyciel opisuje w akcie oskarżenia w formie zarzutu, podając także naruszony, jego zdaniem, przepis ustawy karnej. Sąd nie jest zatem związany ani samym opisem, ani też kwalifikacją prawną tego czynu podaną przez oskarżyciela, wiąże go natomiast czyn jako zdarzenie faktyczne, i tych granic sąd przekroczyć nie może. Zmiana kwalifikacji prawnej to zatem jedynie zmiana prawnego obrazu tego samego zdarzenia faktycznego (zob. wyrok SN z 14 lipca 1977 r., III KR 170/77, OSNPG 11/1977, poz. 117).

O zakresie oskarżenia nie decyduje ani opis czynu, ani jego ujęcie czasowe, ani też zaproponowana aktem oskarżenia kwalifikacja prawna, którą sąd orzekający nie tylko może, ale obowiązany jest zmienić, o ile na to wskazują ustalenia faktyczne, jakich należy dokonać na podstawie wyników przewodu sądowego (patrz: wyrok SN z 22 kwietnia 1986 r., IV KR 129/86, OSNPG 12/1986, poz. 167; wyrok SN z dnia 30 października 2012 r., II KK 9/12, LEX nr 1226693; wyrok SN z dnia 30 września 2014 r., II KK 234/14, OSNKW 2015/2/14).

Ramy tożsamości "zdarzenia historycznego" wyznaczają takie elementy jak identyczność przedmiotu zamachu, identyczność kręgu podmiotów oskarżonych o udział w zdarzeniu, a z reguły także tożsamość określenia jego czasu i miejsca (wyrok SN z 23 września 1994 r., OSNKW 1995, nr 1, poz. 9).

Już wyżej wskazano na istotę samego działania oskarżenia M. S. (1), która to istota wynika zarówno z samego aktu oskarżenia, jak i z treści zaskarżonego wyroku. Istota ta bowiem sprowadza się do tego, iż oskarżony, wykorzystując własny podmiot gospodarczy oraz portal (...) (...), na którym ten podmiot był zarejestrowany, z wykorzystaniem tego portalu, zlecał konkretnym firmom transportowym wykonanie określonych usług transportowych, umawiając się wcześniej w szczegółach co do realizacji każdej z tych usług, jak i na zapłatę za jej wykonanie, nie mając w ogóle zamiaru wywiązania się z obowiązku zapłaty, o czym pokrzywdzeni nie wiedzieli, gdyż sądzili, wskutek zarejestrowania firmy (...) na wspomnianym portalu, iż firma ta jest rzetelna i wywiązuje się z umów, tj. dokonuje zapłaty za usługi.

Jak słusznie to zauważył Sąd I instancji, po przeprowadzeniu na rozprawie dowodów, tj. zeznań właścicieli i pracowników firm pokrzywdzonych dokonał niewielkiej zmiany opisów poszczególnych czynów, gdyż „zmiana dotyczyła jedynie tego, że oskarżony swoim działaniem wprowadził pokrzywdzonych w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawieranych za pośrednictwem giełdy transportowej (...) zleceń, tym samym wyzyskał błędne przekonanie pokrzywdzonych co do rzetelności tychże transakcji i zamiaru zleceniodawcy zapłaty za udzielane zlecenia transportowe, czym doprowadził ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wykonanych usług transportowych”, gdyż z zeznań tych wynikało, że dane wskazywane przez oskarżyciela publicznego, jako rzekomo wprowadzające w błąd miały znaczenie drugorzędne, bowiem „większość wskazywała, że miarodajne dla podjęcia oferty była przede wszystkim zweryfikowanie zleceniodawcy poprzez operatora giełdy, zaś nawet ci, którzy wskazywali, że zapoznawali się z owymi nieprawdziwymi informacjami dotyczącymi firmy oskarżonego, traktowali je wyłącznie w kontekście uwiarygodnienia zleceniodawcy co do tego, że za zleczone usługi w sposób rzetelny ureguluje on umówione wynagrodzenie a więc ma zamiar wywiązać się z zawieranych umów” (str. 49 uzasadnienia). Podkreślić przy tym należy, iż przecież właśnie oskarżonemu o to chodziło, by, rejestrując się na tej Giełdzie, uwiarygodnić siebie (swoją firmę) w oczach potencjalnych firm transportowych, które przyjmują oferty zleceń, zaś dodatkowe informacje zamieszczone na temat firmy (...) miały tylko służyć temu uwiarygodnieniu, co jest oczywistym w świetle zasad

doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania i nie wymaga bliższego komentarza. Natomiast kwestia zamiaru oskarżonego wprowadzenia w błąd co do uregulowania zapłaty za wykonane usługi wynika wprost z treści zarzucanych oskarżonemu aktem oskarżenia czynów.

Powyższe więc dowodzi jednoznacznie, iż oskarżony został skazany za zarzucane mu przestępstwa oszustw a tym samym nie może być tu mowy o wyjściu przez Sąd I instancji poza ramy oskarżenia a tym samym zarzut obrazy art. 14§1 k.p.k. i art. 17§1 pkt 9 k.p.k. jest zupełnie chybiony.

Również chybiony jest zarzut obrazy art. 6 k.p.k. Oskarżony bowiem wiedział, czego dotyczą zarzuty postawione mu w akcie oskarżenia, zaś obowiązkiem Sądu orzekającego było ustalenie, czy prokurator miał rację, stawiając oskarżonemu zarzuty oszustwa, czy też nie. Dodać przy tym należy, iż temu ustaleniu służyło przeprowadzone na rozprawie postępowanie dowodowe i w tym postępowaniu oskarżony miał pełne prawo aktywnego udziału. Przy czym to obowiązkiem Sądu I instancji było dokonanie zmian opisów czynów, przypisanych oskarżonemu, bowiem opisy czynów, za które oskarżony został skazany, powinny odpowiadać prawdziwym ustaleniom faktycznym odnośnie ich znamion, tu: znamion przestępstw z art. 286§1 k.k. (i w kilku przypadkach w zw. z art. 12 k.k.). W trakcie niniejszego postępowania nie zostało w żaden sposób naruszone prawo oskarżonego do obrony. Poza obroną formalną oskarżony realizował swoje prawo do obrony przed stawianymi mu zarzutami, kwestionował dowody dla siebie niekorzystne. Przy czym oskarżony w swojej obronie przede wszystkim przez większą część postępowania korzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień, zaś już wyjaśniając na rozprawie ogólnie zaprzeczał, by brał udział w procederze wyłudzenia usług transportowych, przerzucając odpowiedzialność w tym zakresie na inne osoby.

Powyższe zaś oznacza, iż oskarżony swoją postawą bronił się przed popełnieniem zarzucanych mu i jednocześnie przypisanych przestępstw, przy czym, w świetle zebranych dowodów, to przypisanie przestępstw, o zmienionych opisach czynów, nie powinno być dla oskarżonego żadnym zaskoczeniem. Sąd I instancji skazał bowiem oskarżonego dokładnie za te same czyny, tyle że o poprawionych opisach, wyczerpujących, tyle że przy użyciu innych zwrotów, dokładnie te same znamiona oszustwa z art. 286§1 k.k. Nie można bowiem zapominać, iż opis czynu przypisanego oskarżonemu w wyroku skazującym powinien zawierać dokładne określenie czasu, miejsca, sposobu i okoliczności popełnienia przestępstwa oraz jego skutków. Z punktu widzenia znamion strony przedmiotowej przestępstwa dokładne określenie sposobu i okoliczności jego popełnienia wymaga wskazania w opisie czynu tych elementów przebiegu zdarzenia, które wypełniają te znamiona. Zaś opis czynu powinien zawierać komplet znamion, które zostały wypełnione ustalonym zachowaniem sprawcy (patrz: wyrok SN z dnia 22 marca 2012 r., OSNKW 2012/7/78).

Skoro zaś Sąd I instancji skazał oskarżonego dokładnie za te same przestępstwa, przyjmując również te same kwalifikacje prawne (tu: z art. 286§1 k.k. bądź z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.), to za zupełnie irracjonalny uznać należy zarzut obrazy art. 399§1 k.p.k., bowiem Sąd Okręgowy nie miał obowiązku uprzedzenia stron o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu według innego przepisu prawnego, skoro też zmiany nie dokonał.

Sąd I instancji przyjął również, jak to zarzucił prokurator, działanie oskarżonego w warunkach realnego zbiegu przestępstw, który to zbieg został uregulowany w rozdziale IX Kodeksu karnego. Skoro zaś w ramach tego zbiegu Sąd I instancji przyjął konstrukcję ciągu przestępstw z art. 91§1 k.k., to nie zachodziła w tym przypadku konieczność uprzedzenia o możliwości przyjęcia takiej kwalifikacji prawnej w trybie art. 399§1 k.p.k. Inaczej natomiast rzecz by się miała, gdyby w grę wchodziło przyjęcie w stosunku do tych wszystkich przestępstw przyjęcie przestępstwa ciągłego z art. 12 k.k. Ta okoliczność bowiem spowodowałaby istotną okoliczność w postaci dodatkowego zakwalifikowania tego przestępstwa z art. 294§1 k.k. I odwrotnie, gdyby prokurator zarzucił oskarżonemu popełnienie przestępstwa ciągłego z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. a Sąd I instancji widziałby możliwość przyjęcia działania oskarżonego w ramach ciągu przestępstw, wówczas zasłaby konieczność stosownego pouczenia w tym względzie. Apelujący natomiast nawet nie stara się uzasadnić tego zarzutu, odwołując się ogólnie do treści art. 399§1 k.p.k. Trudno bowiem zrozumieć, jakiego to pouczenia miałyby dokonać Sąd I instancji, by oskarżony mógł skutecznie na podstawie art. 399§2 k.p.k. domagać się przerwy w rozprawie.

Skarżący wreszcie nie ma racji, iż wymierzona oskarżonemu za ciąg przypisanych mu przestępstw jest rażąco surowa.

W tym miejscu należy wskazać, że zarzut niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen, można zasadnie podnosić wówczas, „gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy, innymi słowy – gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą”. Niewspółmierność więc zachodzi wówczas, gdy suma zastosowanych kar i innych środków, wymierzona za przypisane przestępstwa, nie odzwierciedla należyście stopnia szkodliwości społecznej czynu i nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary (por. wyrok SN z dnia 11.04.1985 r., V KRN 178/85, OSNKW 1985, nr 7-8, poz. 60; wyrok SN z dnia 30.11.1990 r., WR 363/90, OSNKW 1991, nr 7-9, poz. 39). Trzeba jednak pamiętać, że zgodnie z art. 438 pkt 4 k.p.k. ta niewspółmierność kary musi być „rażąca”. Chodzi tu więc przy wykazaniu tego zarzutu nie o każdą różnicę co do wymiaru kary, ale o „różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby – również w potocznym znaczeniu tego słowa – rażąco niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować” (wyrok SN z dnia 2.02.1995 r., II KRN 198/94, OSNPP 1995, nr 6, poz. 18).

Tymczasem Sąd I instancji, mając na uwadze zagrożenie karą przewidziane w art. 286§1 k.k., tj. karą od 6 miesięcy pozbawienia wolności do lat 8, której górna granica mogłaby zostać podwyższona jeszcze do 12 lat (art. 91§1 k.k.), to orzeczoną wobec oskarżonego karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności uznać należy za w pełni sprawiedliwą, jeżeli weźmie się pod uwagę prawidłowo przytoczone przez Sąd I instancji okoliczności obciążające i łagodzące. Do tych drugich należy bowiem tylko dotychczasowa niekaralność oskarżonego i prowadzenie przez niego ustabilizowanego trybu życia, gdy tymczasem na niekorzyść należy, za Sądem I instancji, przyjąć bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości działalności przestępczej oskarżonego, który od samego początku prowadzonej działalności gospodarczej wykorzystał swoją firmę do wyłudzenia od podmiotów gospodarczych, działających na rynku transportowym, usług, działając przy tym z zamiarem bezpośrednim kierunkowym, w sposób zaplanowany, wykorzystując również fakt wystawiania faktur na odroczone, i to wielokrotnie, znaczny termin płatności, wykorzystując także tę okoliczność do oszukiwania wielokrotnie tego samego podmiotu. Słusznie przy tym Sąd Okręgowy wskazał na ważką okoliczność obciążającą, jaką było oszukanie wielu pokrzywdzonych na łączną kwotę rzędu 500.000 zł. W takich okolicznościach wymierzenie oskarżonemu łagodniejszej kary nie spełniłoby celów kary, określonych w art. 53 k.k. Nie dałoby się bowiem uzasadnić ani złagodzenia kary, ani tym bardziej jej warunkowego zawieszenia w sytuacji, gdy oskarżony, działając z premedytacją, w przeciągu zaledwie pół roku, wykorzystując zasady wolnego rynku, oszukuje aż 31 podmiotów, wyłudzając od nich mienie na łączną kwotę aż pół miliona złotych. Apelujący zaś nie przedstawił żadnej argumentacji na poparcie tego zarzutu poza odwołaniem się do poglądów judykatury na temat zasad wymiaru kary. Za zupełnie bowiem oderwane od rzeczywistości uznać należy wywody apelującego, iż te niekorzystne okoliczności, jakie zostały przyjęte przez Sąd I instancji, miały dotyczyć czynu zarzucanego oskarżonemu a nie przypisanego. Jak już bowiem wyżej wskazano, Sąd I instancji skazał oskarżonego za zarzucone mu czyny, modyfikując jedynie ich opisy zgodnie z dokonanyymi ustaleniami faktycznymi w zakresie znamion przestępstwa oszustwa.

Również zastrzeżeń nie budzi konieczność wymierzenia oskarżonemu kary grzywny a to z racji działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Jej wymiar zaś uwzględnia wskazane wyżej okoliczności obciążające i łagodzące, natomiast wysokość stawki dziennej znajduje uzasadnienie w ustalonych prawidłowo przez Sąd I instancji warunkach osobistych, rodzinnych, majątkowych i możliwościach zarobkowych oskarżonego.

Natomiast apelujący celnie postawił zarzut obrazy przepisów art. 415§1 k.p.k. w zw. z art. 46§1 k.k.

Sąd Okręgowy, w związku z wyrządzeniem przez oskarżonego szkód, w punkcie 2 zaskarżonego wyroku na podstawie art. 46§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia wyrządzonych szkód przez zapłatę na rzecz wymienionych pokrzywdzonych równowartości mienia, jakie zostało w sposób niekorzystny przez tych pokrzywdzonych rozporządzone. Jednakże Sąd ten „zapomniał” o jednoznacznej treści art. 415§1 k.p.k., który w zdaniu drugim wprost zakazuje orzeczenia m.in. obowiązku naprawienia szkody a więc i takiego orzeczenia na podstawie art. 46§1 k.k., jeżeli roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania albo o roszczeniu tym prawomocnie orzeczono. Nie budzi przy tym wątpliwości, iż chodzi tu o każde postępowanie sądowe, w którym pokrzywdzony dochodzi swoich roszczeń wynikających z popełnienia przez sprawcę przestępstwa. Należy

przy tym podkreślić, iż Sąd I instancji sam dostrzega, iż w niektórych przypadkach w postępowaniach sądowych takie orzeczenia zostały wydane bądź też skierowano sprawę na drogę postępowania sądowego (str. 9, 10, 12, 15, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 27, 29, 30, 32, 33) a jednak z tych ustaleń nie wyciągnął należytych wniosków, czym uchybił wskazanym przepisom. Dodać zaś należy, iż poza tymi ustaleniami, Sąd Okręgowy powinien zwrócić uwagę na to, że w materiale dowodowym znajduje się więcej informacji na wskazany temat, które powinny doprowadzić do prawidłowego wyrokowania w tym zakresie.

Przechodząc więc kolejno do tych dowodów wskazać należy, iż toczyły się postępowania sądowe bądź zostały wydane orzeczenia dotyczące dokładnie tych samych roszczeń, jakie wynikają z przestępstw, przypisanych oskarżonemu, w przypadku następujących pokrzywdzonych podmiotów:

1. S.C. (...) w C.: wydano nakaz zapłaty - zeznania A. A. (k. 281-282), M. B. (2) (k. 478-479), J. G. (k. 484-485);
2. (...) z/s w Z.: wydano nakaz zapłaty – zeznania R. W. (k. 2171);
3. Usługi (...) z/s w B.: wydano nakaz zapłaty - k. 450 oraz 2732;
4. Handel i Usługi (...) z/s w Ł.: wydano nakaz zapłaty - zeznania B. P. (k. 3569-3570);
5. (...) z/s w S.: wydano nakaz zapłaty, o czym świadczy prowadzone postępowanie egzekucyjne przez komornika sądowego (k. 957-958) oraz zeznania G. K. (2) (k. 951-952);
6. PPHU (...) z/s w M.: wydano wyrok zaoczny - k. 992;
7. (...) Handel (...) z/s w D.: wydano nakaz zapłaty – k. 1005;
8. (...) z/s w Ł.: wydano nakaz zapłaty – zeznania Ł. G. (k. 1015-1017);
9. Usługi (...) z/s w P.: wydano nakaz zapłaty – k. 1060;
10. PHU (...) z/s w R.: wydano nakaz zapłaty – zeznania M. D. (1) (k. 3565-3566);
11. (...) z/s w Ś.: wydano nakaz zapłaty – k. 1098;
12. (...) Sp. z o.o. Sp. k. z/s w Z.: wydano nakaz zapłaty – k. 1862;
13. (...) z/s w K.: wydano nakaz zapłaty – wynika to z treści pełnomocnictwa do sprawy cywilnej o zapłatę (k. 1207) i prowadzonego przez komornika sądowego postępowania egzekucyjnego (k. 1203);
14. (...) T. S., T. G. z/s w Ł.: wydano nakaz zapłaty – zeznania T. S. (k. 1211-1212);
15. (...) S.C. z/s w J.: wydano nakaz zapłaty – k. 1236;
16. PHU (...) z/s w W.: wydano nakaz zapłaty – zeznania M. S. (3) (k. 1230-1232);
17. (...) P. G. (2) z/s w Z.: wydano wyrok zaoczny – k. 1292;
18. (...) Sp. z o.o. z/s w Ł.: toczyło się postępowanie cywilne – zeznania A. G. (k. 1312-1313).

Sąd odwoławczy więc, uwzględniając powyższy zarzut apelacyjny, kierując się przepisem art. 415§1 zd. 2 k.p.k., na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 437§2 k.p.k. zmienił w tym zakresie zaskarżony wyrok, uchylając orzeczone wobec oskarżonego środki karne na podstawie art. 46§1 k.k. dotyczące naprawienia szkód na rzecz wskazanych wyżej podmiotów pokrzywdzonych.

Poza tym, z urzędu, kierując się treścią art. 440 k.p.k., Sąd odwoławczy dokonał zmiany zaskarżonego wyroku na korzyść oskarżonego, z uwagi na dokonanie niedokładnych (dowolnych) ustaleń w zakresie wysokości wyrządzonej

przez oskarżonego szkody na rzecz pokrzywdzonej firmy (...) s.c. D. S., K. K. z/s w K. oraz w zakresie wysokości szkody, jaka na rzecz tego podmiotu powinna zostać naprawiona przez oskarżonego w ramach orzeczonego środka karnego na podstawie art. 46§1 k.k.

Sąd I instancji przyjął, iż oskarżony dopuścił się na rzecz tego podmiotu oszustwa na kwotę 58.000 zł (punkt XXXI części wstępnej wyroku). Ustalenie to wynika z zeznań pokrzywdzonego K. K. (k. 6-8 akt V K 1270/11, k. 3523-3525).

Z zeznań tych wynika jednak, że firma (...) przyjęła od oskarżonego do realizacji łącznie 6 zleceń z 2.08.2010 r., 9.08.2010 r., 10.08.2010 r., 11.08.2010 r., 12.08.2010 r. i 18.08.2010 r., co także znajduje potwierdzenie w treści tych zleceń (k. 12-17 akt V K 1270/12). Zlecenia te były podane w euro i w cenie netto, zaś płatność miała już nastąpić w złotych polskich po przeliczeniu kursu z dnia wystawienia faktury, przy czym płatność powiększona była o 22% VAT.

Na kartach 13, 15, 16 i 18 akt V K 1270/12 znajdują się cztery faktury, stanowiące wyraz wykonanych czterech zleceń, wystawione na kwoty: 6.610,07 zł, 6.081,85 zł, 10.178,06 zł, 9.523,14 zł. Mając na uwadze wystawione w tych fakturach ceny netto, podane już w złotych po przeliczeniu kwot euro, podanych w zleceniach, przyjąć należy, że w tym czasie przyjmowano wartość 1 euro na odpowiednio 4,003 zł, 4,013 zł, 3,988 zł i 3,9727 zł.

Z uwagi na brak w materiale dowodowym jeszcze dwóch faktur, należało obliczyć wartość wykonanych przez pokrzywdzonego usług, przyjmując najkorzystniejszy dla oskarżonego przelicznik obowiązujący w dacie wystawiania tych faktur, tj. 1 euro = 3,97 zł.

W związku z tym, w przypadku zlecenia nr (...) z 18.08.2010 r. na kwotę 1780 euro (k. 13 akt V K 1270/11) należało przyjąć wartość usługi na kwotę 7.066,60 zł netto + 22% VAT, co daje kwotę 8.621,25 zł.

Natomiast w przypadku zlecenia nr (...) z 12.08.2010 r. na kwotę 1800 euro (k. 17 akt V K 1270/11) należało przyjąć wartość usługi na kwotę 7.146 zł netto + 22% VAT, co daje kwotę 8.718,12 zł.

Po zsumowaniu wskazanych wyżej wartości wykonanych przez pokrzywdzonego usług wychodzi ich ogólna wartość 49.732,49 zł i taką też wysokość wykonanych usług, a co za tym idzie taką wysokość szkody, należało przyjąć w opisie tego czynu i dlatego też, Sąd odwoławczy, kierując się art. 440 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 437§2 k.p.k. poczynił w tym zakresie stosowną zmianę, jak w punkcie I lit. a, jednocześnie precyzując dokładnie nazwę pokrzywdzonego podmiotu, co także znalazło wyraz w określeniu podmiotu pokrzywdzonego, na rzecz którego zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody (jak w punkcie I lit. c). W tym ostatnim przypadku jednak również należało znacznie obniżyć wysokość orzeczonego odszkodowania. Jak bowiem wynika to z zeznań K. K. oskarżony S. trzy faktury, jakie zostały do niego wysłane pocztą, odebrał osobiście, zaś kolejne trzy wróciły już z adnotacją, że pod tym adresem nikt nie odbiera poczty. Za te trzy faktury, które nie zostały odebrane przez pana S. firma (...) im zapłaciła, zaś nie zostały zapłacone pozostałe trzy faktury (k. 3523-3525).

Powyzsze więc przekonuje, iż w ramach obowiązku naprawienia szkody, orzeczonego na podstawie art. 46§1 k.k., oskarżony powinien zostać zobowiązany do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego w wysokości równowartości wykonanych trzech usług transportowych, których wysokości zostały określone w fakturach, których odbiór oskarżony pokwitował. Okazuje się, że w trakcie czynności procesowych z udziałem M. S. (1) zabezpieczono trzy faktury z dnia 23.08.2010 r. na kwotę 10.178,06 zł (k. 52), z dnia 16.08.2010 r. na kwotę 6.081,85 zł (k. 54) i z dnia 23.08.2010 r. na kwotę 6.610,07 zł (k. 56). To zaś oznacza, iż łączna wartość niezapłaconych przez oskarżonego trzech faktur wynosi 22.869,98 zł i to właśnie ta kwota powinna stanowić wysokość odszkodowania, jakie należało orzec na podstawie art. 46§1 k.k. Z tego też względu Sąd odwoławczy, kierując się także treścią art. 440 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 437§2 k.p.k. zmienił zaskarżony wyrok we wskazanym zakresie, obniżając kwotę zasądzzonego odszkodowania, jak w punkcie I lit a wyroku.

Sąd odwoławczy, nie znajdując natomiast innych podstaw, w tym branych pod uwagę z urzędu, do zmiany lub uchylenia zaskarżonego wyroku, w pozostałej części na podstawie art. 437§1 k.p.k. utrzymał ten wyrok w mocy.

Mając na uwadze zasadność apelacji obrońcy oskarżonego, która doprowadziła do istotnej zmiany zaskarżonego wyroku w zakresie środka karnego na korzyść oskarżonego, kierując się względami słuszności, o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze oraz o opłacie sądowej za to postępowanie orzeczono na podstawie art. 624§1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity z 1983 r., Dz.U. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

Sąd odwoławczy, zgodnie z przepisem art. 636 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k., zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. R. (właściciela firmy PHU (...)) wydatki związane z udziałem w rozprawie apelacyjnej w dniu 20.04.2017 r. (k. 3776v) jego pełnomocnika procesowego wyznaczonego z wyboru, ustalając wysokość tych wydatków w oparciu o stawkę minimalną za świadczenie pomocy prawnej przed Sądem Apelacyjnym, określoną w §11 ust. 2 pkt 5 w zw. z §15 ust. 1 i §16 zd. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800).

Marek Kordowiecki Przemysław Strach Przemysław Grajzer